

PRINCIP VIRTUALNIH POMJERANJA I PRINCIP VIRTUALNIH SILA

Moguće ravnotežno stanje i moguće stanje deformacije nosača

Uslovi ravnoteže kosog elementa štapa prikazani preko vertikalnih i horizontalnih komponenti sila:

$$\begin{aligned}dH + p_x dy &= 0 \\dV + p_y dx &= 0 \\dM + H dy - V dx &= 0\end{aligned}\quad (1)$$

Uslovi ravnoteže čvorova nosača:

$$\begin{aligned}\sum N_{ik} \cos \alpha_{ik} - \sum T_{ik} \sin \alpha_{ik} + C_{oi} \cos \beta_i + P_{ix} &= 0 \\ \sum N_{ik} \sin \alpha_{ik} + \sum T_{ik} \cos \alpha_{ik} + C_{oi} \sin \beta_i + P_{iy} &= 0 \\ \sum \chi_{ik} M_{ik} + C_{ui} + M_i &= 0\end{aligned}\quad (2)$$

Veze pomjeranja, obrtanja i deformacijskih veličina elementa ose štapa:

$$\begin{aligned}du &= \varepsilon dx - \varphi dy \\ dv &= \varepsilon dy + \varphi dx \\ d(\varphi - \varphi_t) &= -\chi ds\end{aligned}\quad (3)$$

Uslovi kompatibilnosti pomjeranja čvorova:

$$\begin{aligned}(u_k - u_i) \cos \alpha_{ik} + (v_k - v_i) \sin \alpha_{ik} &= \Delta l_{ik} \\ \frac{(v_k - v_i) \cos \alpha_{ik} - (u_k - u_i) \sin \alpha_{ik}}{l_{ik}} - \frac{(v_r - v_i) \cos \alpha_{ir} - (u_r - u_i) \sin \alpha_{ir}}{l_{ir}} &= \tau_{ir} - \tau_{ik} \\ u_i \cos \beta_i + v_i \sin \beta_i &= c_{oi} \\ c_{ui} = \tau_{ik} + \frac{(v_k - v_i) \cos \alpha_{ik} - (u_k - u_i) \sin \alpha_{ik}}{l_{ik}}\end{aligned}\quad (4)$$

gdje su:

$$\tau_{ik} = \frac{1}{L_{ik}} \int_i^k (\xi L_{ik} \chi - \varphi_T) dx$$

$$\tau_{ki} = -\frac{1}{L_{ik}} \int_i^k (\xi L_{ik} \chi + \varphi_T) dx$$

$$\Delta L_{ik} = \int_i^k \varepsilon dx$$

Veze deformacijskih veličina, sila u presjecima i temperaturnih promjena u teorije elastičnosti date su Hooke-ovim zakonom:

$$\varepsilon = \frac{N}{EF} + \alpha_t t$$

$$\chi = \frac{M}{EI} + \alpha_t \frac{\Delta t}{h}$$

$$\varphi_t = \frac{kT}{GF}$$

Broj integracionih konstanti jednačina (1) i (3), odnosno, broj statičkih i deformacijskih veličina, jednak je broju uslova (2) i (4) i one se iz tih uslova mogu jednoznačno odrediti.

Cesto se problemi Statike ne mogu na ovaj način sa uspjehom riješiti. Tada se umjesto jednačina (1) i (3) koriste dva ekstremalna principa kojima te jednačine mogu da se zamijene.

Da bi te principe definisali potrebno je **definisati dva pojma**: *moгуće ravnotežno stanje* i *moгуće stanje deformacija*.

*Moguće ravnotežno stanje nosača opterećenog raspodijeljenim silama p_x i p_y , koncentrisanim silama P_i i koncentrisanim momentima M_i je svaki sistem reakcija C_{oi} i C_{ui} i sila u presjecima N , T , M koje zadovoljavaju **uslove ravnoteže elemenata (1) svih štapova i uslove ravnoteže (2) svih čvorova**.*

Kada je zadatak **statički određen** tada za dato opterećenje postoji **samo jedan sistem reakcija i sila u presjecima**, odnosno, postoji samo **jedno moguće ravnotežno stanje**.

Kada je nosač **statički neodređen** za dato opterećenje postoji **više sistema reakcija i sila u presjecima** koje zadovoljavaju jednačine (1) i (2), tj. postoji **više mogućih ravnotežnih stanja**. **Stvarno stanje je samo jedno moguće stanje**.

*Moguće stanje deformacije nosača je svaki sistem jednačina χ , ε , φ_T pomjeranja c_{oi} i obrtanja c_{ui} kome saglasno jednačinama (3) odgovaraju deformacijske veličine štapova Δl_{ik} i τ_{ik} , tako da postoje obrtanja φ i pomjeranja u i v koja **zadovoljavaju sve uslove kompatibilnosti pomjeranja čvorova (4)**.*

Kada je nosač **statički određen**, odnosno **kinematički prosto stabilan**, broj uslova kompatibilnosti jednak je broju pomjeranja čvorova i za proizvoljne vrijednosti c_{oi} , c_{ui} , Δl_{ik} i τ_{ik} odnosno, χ , ε , φ_T , **moгу se odrediti pomjeranja koja zadovoljavaju uslove**.

Kada je nosač **statički neodređen**, odnosno **kinematički višestruko stabilan**, broj uslova kompatibilnosti je veći od broja pomjeranja čvorova i svi ti uslovi **moгу biti zadovoljeni samo za određene vrijednosti** c_{oi} , c_{ui} , Δl_{ik} i τ_{ik} , odnosno, χ , ε , φ_T .

Veza mogućih ravnotežnih stanja i mogućih stanja deformacije - princip virtualnih pomjeranja i princip virtualnih sila

Neka je dat proizvoljan nosač, statički određeni ili statički neodređen, i **dva stanja u tom nosaču**.

Moguće ravnotežno stanje

$$\tilde{p}_x, \tilde{p}_y, \tilde{P}_i, \tilde{M}_i \\ \tilde{C}_{oi}, \tilde{C}_{ui}, \tilde{H}, \tilde{V}, \tilde{M}$$

Moguće stanje deformacija

$$\tilde{\chi}, \tilde{\varepsilon}, \tilde{\varphi}_T, \\ \tilde{c}_{oi}, \tilde{c}_{ui}, \tilde{u}, \tilde{v}, \tilde{\varphi}$$

Ova dva stanja nemaju nikakve veze.

Kada uslove **(1) napišemo za moguće ravnotežno stanje**, pomnožimo sa pomjeranjima, **saberemo i integralimo od i do k**, dobijamo *zbir radova spoljašnjih i unutrašnjih sila mogućeg ravnotežnog stanja na pomjeranjima i obrtanjima mogućeg stanja deformacija*:

$$\begin{aligned} d\tilde{H} + \tilde{p}_x dy &= 0 & / \cdot \tilde{u} \\ d\tilde{V} + \tilde{p}_y dx &= 0 & / \cdot \tilde{v} \\ d\tilde{M} + \tilde{H} dy - \tilde{V} dx &= 0 & / \cdot (\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) \end{aligned}$$

$$\int_i^k [\tilde{u} d\tilde{H} - \tilde{H}(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) dy] + \int_i^k [\tilde{v} d\tilde{V} + \tilde{V}(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) dx] - \int_i^k (\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) d\tilde{M} + \int_i^k (\tilde{p}_x \tilde{u} dy + \tilde{p}_y \tilde{v} dx) = 0$$

$$\int_i^k [\tilde{u} d\tilde{H} - \tilde{H}(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) dy] = [\tilde{u}\tilde{H}]_i^k - \int_i^k \tilde{H}(d\tilde{u} + \tilde{\varphi} dy - \tilde{\varphi}_T dy)$$

$$\int_i^k [\tilde{v} d\tilde{V} + \tilde{V}(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) dx] = [\tilde{v}\tilde{V}]_i^k - \int_i^k \tilde{V}(d\tilde{v} - \tilde{\varphi} dx - \tilde{\varphi}_T dx)$$

$$- \int_i^k [(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) d\tilde{M}] = -[(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T)\tilde{M}]_i^k + \int_i^k \tilde{M} d(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T)$$

Kada ubacimo izraze sa desne strane gornjih jednačina i veze $du + \varphi dy = \varepsilon dx$ i $dv - \varphi dx = \varepsilon dy$ u prvi izraz dobijamo:

$$\left[-(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T)\tilde{M} + \tilde{u}\tilde{H} + \tilde{v}\tilde{V} \right]_i^k + \int_i^k (\tilde{p}_x \tilde{u} dy + \tilde{p}_y \tilde{v} dx) = \int_i^k \left[\tilde{M} \tilde{\chi} ds + \tilde{\varepsilon} (\tilde{H} dx + \tilde{V} dy) - \tilde{\varphi}_T (\tilde{H} dy - \tilde{V} dx) \right]$$

$$\begin{aligned}
dx &= ds \cos \alpha \\
dy &= ds \sin \alpha \\
N &= H \cos \alpha + V \sin \alpha \\
T &= V \cos \alpha - H \sin \alpha
\end{aligned}$$

Kada ovu jednačinu ispišemo za svaki štap nosača i izvršimo sabiranje tih jednačina dobijamo:

$$\sum_s \left[-(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) \tilde{M} + \tilde{u} \tilde{H} + \tilde{v} \tilde{V} \right]_i^k + \sum_s \int_i^k (\tilde{p}_x \tilde{u} dy + \tilde{p}_y \tilde{v} dx) = \sum_s \int_i^k [\tilde{M} \tilde{\chi} + \tilde{\varepsilon} \tilde{N} + \tilde{\varphi}_T \tilde{T}] ds$$

Algebarski zbir radova svih spoljašnjih i unutrašnjih sila mogućeg ravnotežnog stanja jednog štapa na pomjeranjima i obrtanjima poprečnih presjeka štapa pri njegovom mogućem stanju deformacija jednak je nuli.

$$\sum_s \int_i^k = \int_s$$

$$\sum_s \left[-(\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T) \tilde{M} + \tilde{u} \tilde{H} + \tilde{v} \tilde{V} \right]_i^k = \sum_i \tilde{P}_i \tilde{s}_i + \sum_i \tilde{M}_i (\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T)_i + \sum_i \tilde{C}_{oi} \tilde{c}_{oi} + \sum_i \tilde{C}_{ui} \tilde{c}_{ui}$$

$$\int_s (\tilde{p}_x \tilde{u} dy + \tilde{p}_y \tilde{v} dx) + \sum_i \tilde{P}_i \tilde{s}_i + \sum_i \tilde{M}_i (\tilde{\varphi} - \tilde{\varphi}_T)_i + \sum_i \tilde{C}_{oi} \tilde{c}_{oi} + \sum_i \tilde{C}_{ui} \tilde{c}_{ui} = \int_s [\tilde{M} \tilde{\chi} + \tilde{\varepsilon} \tilde{N} + \tilde{\varphi}_T \tilde{T}] ds$$

Rad aktivnih i reaktivnih spoljašnjih sila:

$$\sum \tilde{P} \tilde{s} = \int_s (\tilde{p}_x \tilde{u} dx + \tilde{p}_y \tilde{v} dy) + \sum_i \tilde{P}_i \tilde{s}_i + \sum_i \tilde{M}_i (\tilde{\phi} - \tilde{\phi}_T)_i$$

$$\sum \tilde{C} \tilde{c} = \sum_i \tilde{C}_{oi} \tilde{c}_{oi} + \sum_i \tilde{C}_{ui} \tilde{c}_{ui}$$

$$\sum \tilde{P} \tilde{s} + \sum \tilde{C} \tilde{c} = \int_s [\tilde{M} \tilde{\chi} + \tilde{\varepsilon} \tilde{N} + \tilde{\phi}_T \tilde{T}] ds$$

Ova jednačina predstavlja osnovnu *vezu mogućih ravnotežnih stanja i mogućih stanja deformacije nosača.*

Kada je moguće ravnotežno stanje stvarno ravnotežno stanje koje nastaje pod zadatim opterećenje, a moguće stanja deformacija virtualno stanje koje ćemo označiti jednom crtom, dobijamo jednačinu koja prikazuje **princip virtualnih pomjeranja**:

$$\sum P\bar{s} + \sum C\bar{c} = \int_s [M\bar{\chi} + N\bar{\varepsilon} + T\bar{\varphi}_T] ds$$

Kada za moguće stanje deformacije unesemo pomjeranja i deformacijske veličine koje se u nosaču javljaju usled zadatog opterećenja – stvarno stanje deformacija, a moguće ravnotežnog stanje je virtualno ravnotežno stanje koje umjesto talasa označimo crtom dobijamo jednačinu koja prikazuje **princip virtualnih sila** :

$$\sum \bar{P}s + \sum \bar{C}c = \int_s [\bar{M}\chi + \bar{N}\varepsilon + \bar{T}\varphi_T] ds$$

Primjenom principa virtualnih pomjeranja može da se sračuna sve ono što može da se sračuna iz uslova ravnoteže (1) i (2).

Primjenom principa virtualnih sila može da se izračuna sve ono što može da se izračuna iz deformacijskih uslova (3) i (4).

Za sistem krutih tijela sve deformacijske veličine su jednake nuli pa matematička formulacija principa virtualnih pomjeranja glasi:

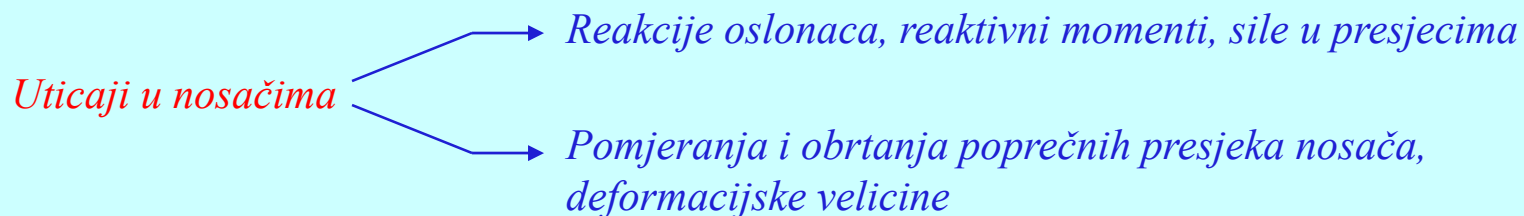
$$\sum P \bar{s} + \sum C \bar{c} = 0$$

i principa virtualnih sila glasi:

$$\sum \bar{P}_s + \sum \bar{C}_c = 0$$

DIJAGRAMI UTICAJA I UTICAJNE LINIJE

Uticaji u nosačima. Stalno i pokretno opterećenje

Zadatak određivanja uticaja u nosačima određen je sistemom linearnih diferencijalnih jednačina i stoga važi princip superpozicije uticaja.

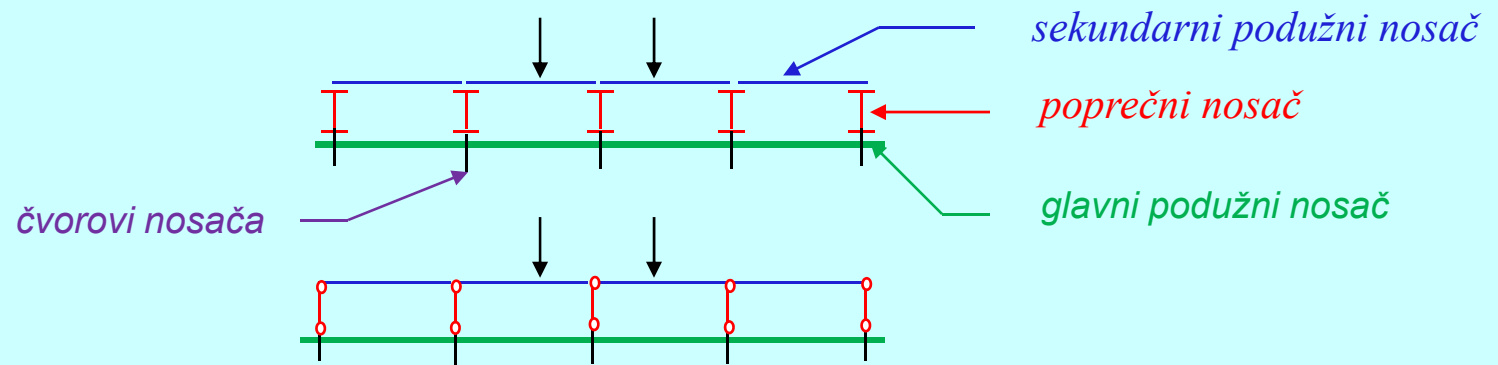
1. Prema načinu nanošenja spoljašnje ili aktivne sile dijelimo na:

- **raspodijeljene sile, raspodijeljene momente**
- **koncentrisane sile, koncentrisani momenti**

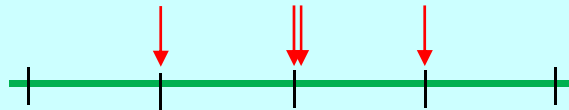
2. Prema načinu prenošenja opterećenja na nosač razlikujemo:

- **neposredno opterećenje** → *nosač prima opterećenje po cijeloj dužini, u svim tačkama ose*
- **posredno opterećenje** → *opterećenje se prenosi u određenim tačkama nosača*

posredno opterećenje

Ekvivalentno čvorno opterećenje

neposredno opterećenje

3. Prema vremenu trajanja

- *stalno opterećenje* → *sopstvena težina glavnih podužnih nosača i svih dijelova konstrukcije koji se preko njega prenose.*
- *povremeno opterećenje* → *snijeg, vetar, ljudska navala, usladišteni materijal, vozila, i sl.*

Povremeno opterećenje koje mijenja svoj položaj na nosaču naziva se:

POKRETNOST OPTEREĆENJE

- *jednako podijeljeno pokretno opterećenje*
- *sistem pokretnih koncentrisanih sila*

2. Ekstremne vrijednosti uticaja

Vrijednosti uticaja u nosačima, koje izazivaju stalna i povremena opterećenja, zavise samo od intenziteta opterećenja.

*Vrijednosti uticaja od pokretnog opterećenja zavisi ne samo od intenziteta uticaja već i od njegovog **POLOŽAJA** na nosaču.*

Položaj opterećenja pri kome uticaj na posmatranom mjestu nosača ima ekstremnu vrijednost je *opasan ili mjerodavan položaj*.

Znači da se **opasan položaj mijenja sa promjenom položaja presjeka u kome tražimo uticaj**, kao i **sa promjenom vrste traženog uticaja**.

Maksimalne i minimalne vrijednosti nekog uticaja usljed pokretnog opterećenja prikazujemo dijagramima ekstremnih vrijednosti uticaja.

Između **dijagrama uticaja** i **dijagrama ekstremnih uticaja** postoji suštinska razlika.

Ordinate dijagrama uticaja *pokazuju vrijednosti uticaja u svim presjecima za jedan jedini položaj opterećenja*

Ordinate dijagrama ekstremnih vrijednosti uticaja *pokazuju promjenu u svim poprečnim presjecima pri čemu svakoj ordinati po pravilu odgovara novi položaj opterećenja.*

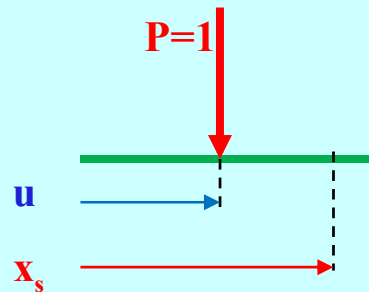
*Najveći od ekstremnih uticaja u pojedinim poprečnim presjecima, odnosno brojno najveći uticaj u nosaču nazivamo **apsolutni maksimum** ili **apsolutni minimum** tog uticaja.*

*Često je za dimenzionisanje nosača potrebno da se odredi samo **apsolutni maksimum ili minimum pojedinih uticaja.***

Pojam uticajne funkcije i uticajne linije

Uticaje u nosačima usljed dejstva pokretnog opterećenja određujemo preko **uticajnih linija**.

Ako **jedinična koncentrisan sila** djeluje u tački sa apcisolom **u** , tada će **uticaj u presjeku** sa apcisolom **x_s** zavisiti od obije apcise:

$$Z_s = Z_s(x_s, u)$$

Kada je:

$u = \text{const}$ – sila se ne pomjera

$x_s \neq \text{const}$ – položaj presjeka je promjenljiv

→ **$Z_s = Z_s(x_s, u)$** funkcija Z je **funkcija uticaja** usljed $P=1$ u tački sa apcisolom **u**

Kada je:

$u \neq \text{const}$ – sila se pomjera, apcisa **u** je promjenljiva

$x_s = \text{const}$ – položaj presjeka u kojem tražimo uticaj je nepromjenljiv

→ **$Z_s = Z_s(x_s, u)$** funkcija Z je **uticajna funkcija** za uticaj **Z** u presjeku sa apcisolom **x_s**

Grafički prikaz uticajne funkcije je uticajna linija za uticaj Z u presjeku x_s koja ima ordinate koje se nanose na mjesto dejstva sile, odnosno, u presjeku sa apcisolom u .

Uticajne linije mogu biti

- *krive linije*
- *prave linije*

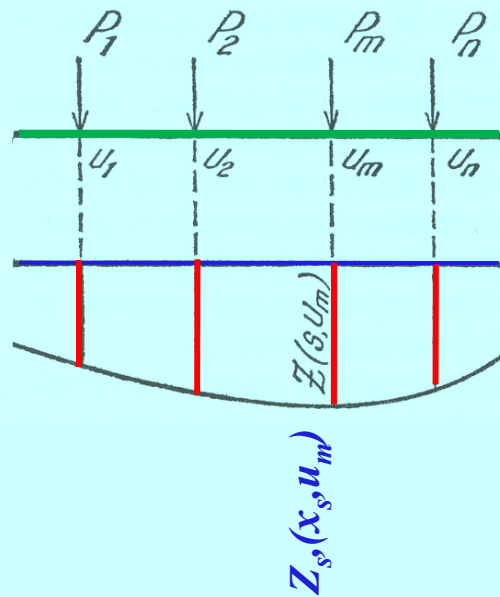
Oblik uticajne linije zavisi od

- *vrste nosača*
- *vrste uticaja u nosaču*
- *načina prenošenja opterećenja na nosač (posredno ili neposredno)*

Računanje vrijednosti uticaja iz uticajne linije

1. Sistem koncentrisanih sila

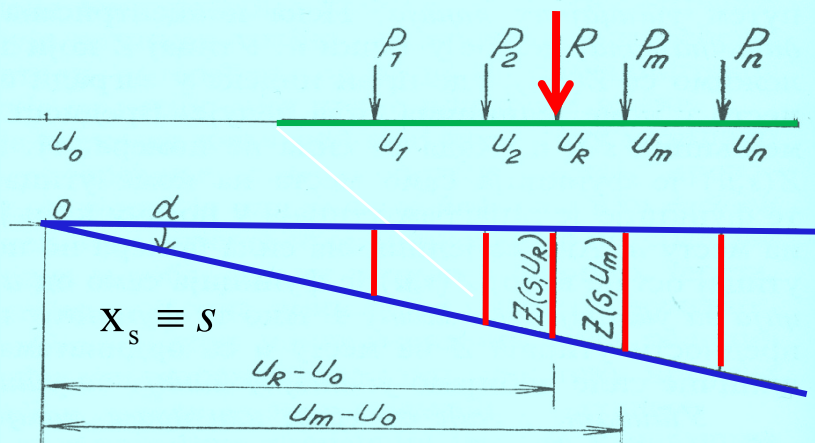
Na osnovu **principa superpozicije uticaja** Z_s , u presjeku sa apcisom x_s , usljed dejstva **sistema koncentrisanih sila** $P_1, P_2, \dots, P_n$, u presjecima sa apcisama $u_1, u_2, \dots, u_n$ određena je algebarskom zbirom pojedinih uticaja sila P_m , $m=1, n$:

$$Z_s = \sum_{m=1}^n P_m Z_s(x_s, u_m)$$

Kada je uticajna linija **prava linija** na onom dijelu na kome djeluje sistem koncentrisanih sila tada izraz

$$Z_s = \sum_{m=1}^n P_m Z_s(x_s, u_m) \quad \text{postaje:}$$

$$Z_s = \operatorname{tg} \alpha \sum_{m=1}^n P_m (u_m - u_o)$$

Kada se statički moment sila $P_1, P_2, \dots, P_n$ u odnosu na tacku O zamijeni sa statičkim momentom rezultante R u odnosu na istu tacku dobija se:

$$\sum_{m=1}^n P_m (u_m - u_o) = R(u_R - u_o)$$

gdje je sa R obelježena rezultanta sila

$$R = \sum_{m=1}^n P_m$$

Vrijednost traženog uticaja određujemo *proizvodom rezultante* i *ordinate uticajne linije* ispod rezultante:

$$Z_s = R(u_R - u_o) \operatorname{tg} \alpha = RZ(x_s, u_R)$$

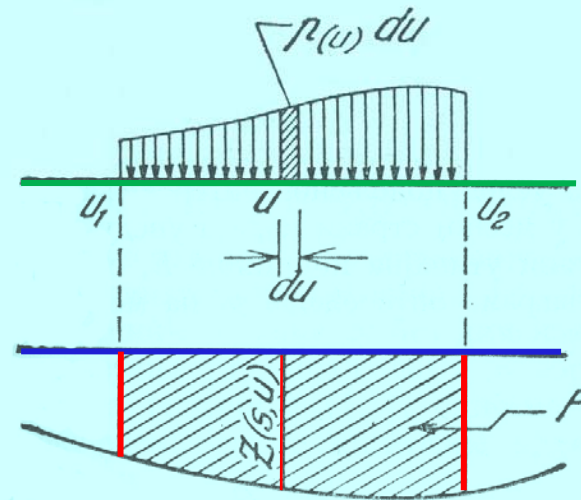
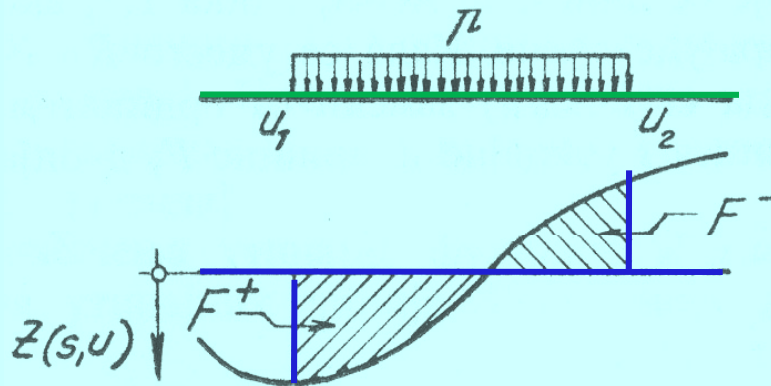
2. Raspodijeljeno opterećenje

Ako uvedemo pojam *elementarne koncentrisane sile* $p(u)du$, primjenom izraza $Z_s = \sum_{n=1}^n P_m Z_s(x_s, u_m)$ dobijamo:

$$Z_s = \int_{u_1}^{u_2} p(u) Z(x_s, u) du$$

Kada je opterećenje *jednako podijeljeno* intenziteta:

$$p(u) = p = \text{const}$$

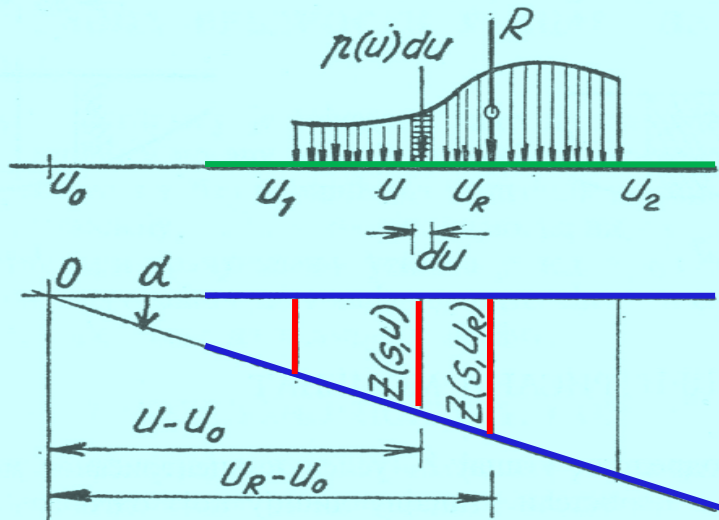
$$Z_s = p \int_{u_1}^{u_2} Z(x_s, u) du = pF$$

F - *uticajna površina ispod opterećenja*

Ako *uticajna površina* ispod opterećenja mijenja znak tada površinu treba uzeti u algebarskom smislu

$$F = F^+ + F^-$$

*Kada je opterećeni dio uticajne površi ograničen pravom linijom koja apcisu osu sječe u tački 0 tada se **ordinate uticajne** linije mogu sračunati izrazom:*

$$Z_s(x_s, u) = (u - u_o) \operatorname{tg} \alpha$$

$$Z_s = \operatorname{tg} \alpha \int_{u_1}^{u_2} p(u)(u - u_o) du$$

*Integral na desnoj strani predstavlja statički moment **elementarnih sila** $p(u)du$ u odnosu na presjek sa apcisom u_o*

*i možemo ga odrediti pomoću **statičkog momenta rezultante** $R(u_R - u_o)$ u odnosu na isti presjek:*

$$Z_s = R(u_R - u_o) \operatorname{tg} \alpha = RZ(x_s, u_R)$$

gdje su

$$Z(x_s, u_R) = (u_R - u_o) \operatorname{tg} \alpha \quad R = \int_{u_1}^{u_2} p(u) du$$

$Z(x_s, u_R)$ - **ordinata uticajne linije ispod rezultante**, odnosno, ispod težišta dijagrama opterećenja

Ako se opterećenje **p(u)** **linearно mijenja** tada se integralom određuje brojna vrijednost površine opterećenog dijela uticajne površine:

$$F = \int_{u_1}^{u_2} Z(x_s, u) du$$

Iz relacije

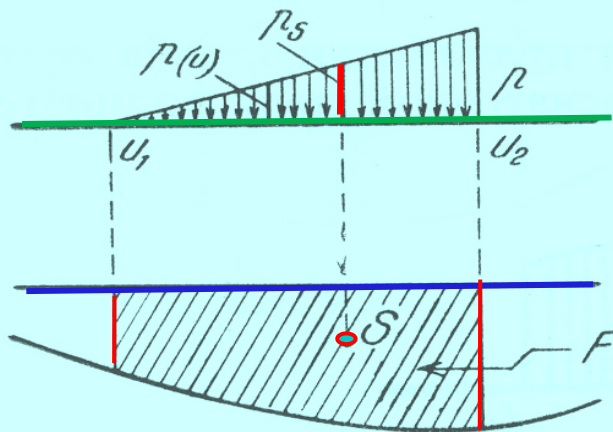
$$Z_s = \int_{u_1}^{u_2} p(u) Z(x_s, u) du$$

vodeći računa da je:

$$\frac{p(u)}{(u - u_1)} = \frac{p}{u_2 - u_1} \quad \Rightarrow \quad p(u) = \frac{p}{u_2 - u_1} (u - u_1)$$

dobijamo

$$Z_s = \frac{p}{u_2 - u_1} \int_{u_1}^{u_2} Z(x_s, u) (u - u_1) du = \frac{p}{u_2 - u_1} u_s F = p_s F$$

3. Koncentrisani momenat

Ako koncentrisani momenat u presjeku u zamijenimo ekvivalentnim spregom sila **P** koje djeluju na razmaku Δu tako da važi izraz

$$M = P \Delta u$$

tada je:

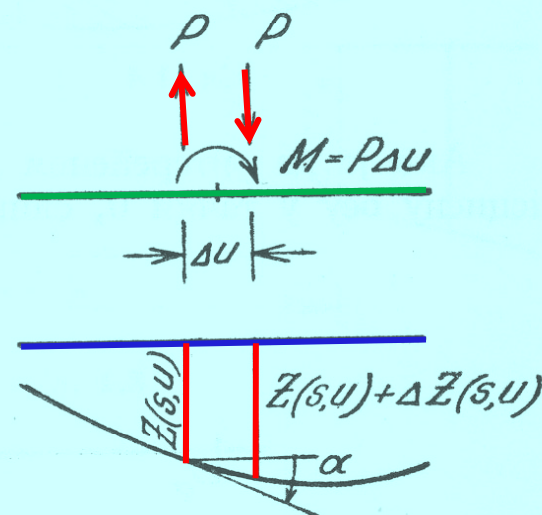
$$P | Z(x_s, u) + \Delta Z(x_s, u) - Z(x_s, u) | = P \Delta Z(x_s, u) = M \frac{\Delta Z(x_s, u)}{\Delta u}$$

Kada razmak $\Delta u \rightarrow 0$, tada:

$$Z_s = M \lim_{\Delta u \rightarrow 0} \frac{\Delta Z(x_s, u)}{\Delta u} = M Z'(x_s, u) = M \operatorname{tg} \alpha$$

$Z'(x_s, u)$ – izvod uticajne funkcije po promjenljivoj **u**

$$Z_s = M \operatorname{tg} \alpha$$

Određivanje mjerodavnog položaja i proračun ekstremnih vrijednosti uticaja

1. Jednako podijeljeno pokretno opterećenje

Jednako podijeljeno pokretno opterećenje može da bude:

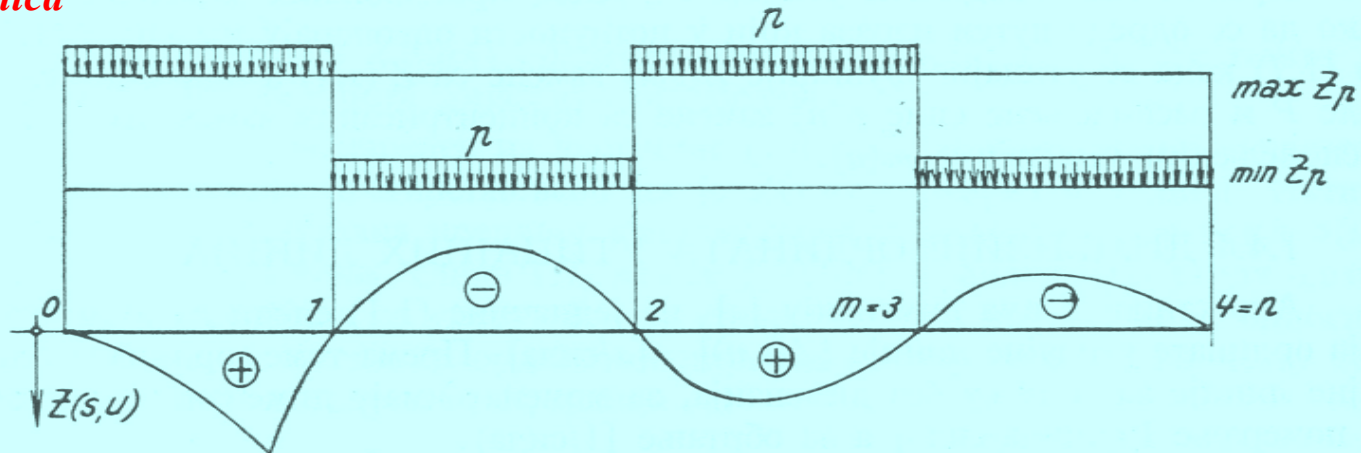
- proizvoljne dužine rasprostiranja (može se prekidati na proizvoljnom mjestu)
- određene dužine rasprostiranja (koja se ne može prekidati)

Uvešćemo pojam razdjelnice uticajne linije:

tačke koje dijele pozitivne i negativne djelove uticajne linije

ili tačke u kojima uticajna linija mijenja znak

Kada je podijeljeno pokretno opterećenje proizvoljne dužine a **uticajna linija ima više razdjelnica**

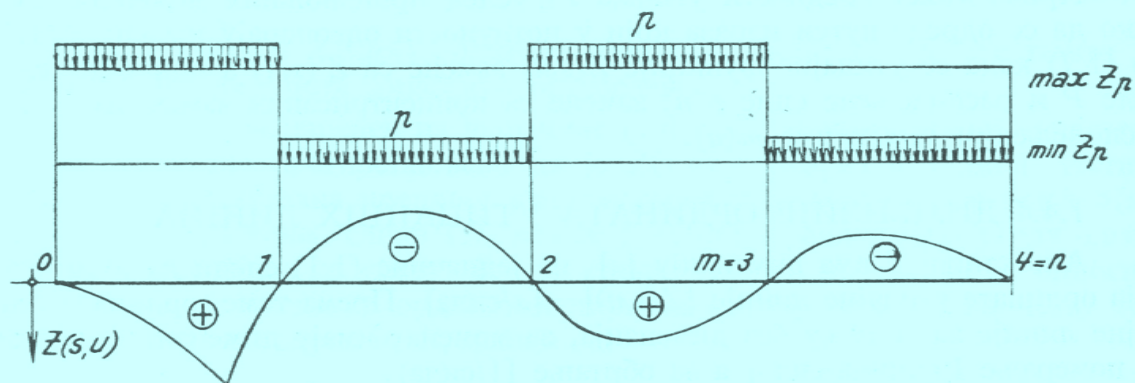

tada se **mjerodavan položaj** određuje postavljanjem opterećenja iznad onih djelova uticajnih površi koje imaju isti znak.

Ako *razdjelnice* obilježimo sa $m=0,1,2,...,n$, a uticajnu površinu *m- tog polja* sa F_m

$$F_m = \int_{m-1}^m Z(x_s, u) du$$

tada su ekstremne vrijednosti uticaja određene izrazima:

$$\max Z_{s,p} = pF^+$$

$$\min Z_{s,p} = pF^-$$

F^+ - pozitivna površina uticajne linije

F^- - negativna površina uticajne linije

$$F^+ = F_1 + F_3$$

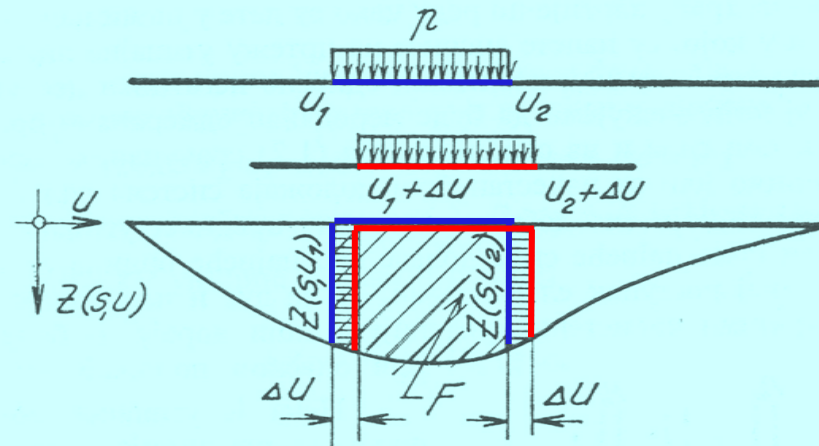
$$F^- = F_2 + F_4$$

$$\Sigma F = F^+ + F^- = F_1 + F_3 + F_2 + F_4$$

Uticaj jednako podijeljenog stalnog opterećenja intenziteta g sračunava se na sljedeći način:

$$Z_{s,g} = g \Sigma F = g F^+ + g F^-$$

Kada je jednako podijeljeno pokretno opterećenje određene dužine rasprostiranja i to takve dužine koja je manja od razmaka susjednih nultih tačaka uticajne linije, mjerodavan položaj odredićemo na sljedeći način:

Ako je položaj opterećenja dat na slici mjerodavan položaj, odnosno, ako za taj položaj $Z_s = p F$ ima **ekstremnu vrijednost**,

tada pri pomjeranju opterećenja u lijevo ili desno za veličinu Δu priraštaj uticaja ΔZ_s mora da bude jednak nuli, što znači da:

$$\Delta Z_s = p \Delta u [Z(x_s, u_2) - Z(x_s, u_1)] = 0$$

Iz koje slijedi kriterijum za mjerodavan položaj:

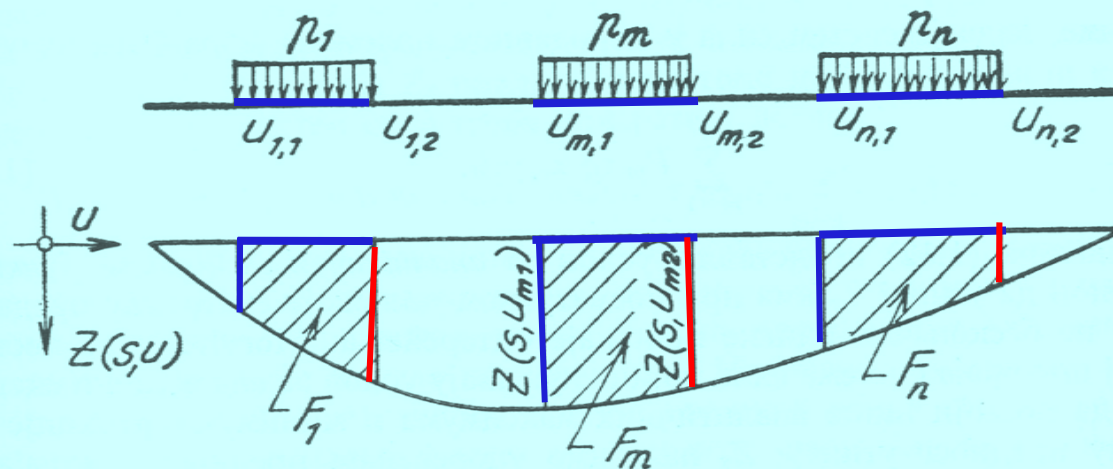
$$Z(x_s, u_2) = Z(x_s, u_1)$$

Kada je jednako podijeljeno pokretno opterećenje konačne dužine u opasnom položaju mora da bude ispunjen **uslov jednakosti ordinata uticajne linije na krajevima opterećenja**.

Moguće je da postoji **veći broj** položaja koji zadovoljavaju ovaj uslov.

U takvim slučajevima ekstremnu vrijednost uticaja nalazimo upoređenjem vrijednosti uticaja za sve položaje pokretnog opterećenja koji zadovoljavaju navedeni uslov jednakosti ordinata.

Kada se pokretno opterećenje sastoji od niza jednako podijeljenih opterećenja proizvoljnih intenziteta konačnih dužina na razmacima koji se tokom vremena ne mijenjaju mjerodavan položaj dobijamo treba da zadovolji uslov:

$$\sum_{m=1}^n p_m Z(x_s, u_{m1}) = \sum_{m=1}^n p_m Z(x_s, u_{m2})$$

4.4.2. Pokretan sistem vezanih koncentrisanih sila

Mjerodavan položaj **pokretnog sistema vezanih koncentrisanih sila** je nešto teže odrediti.

Kada je uticajna linija kriva linija ili poligon sa više strana, tada ekstremne vrijednosti određujemo probanjem.

*Sile nanosimo na **traku papira** po redu kako su date u **šemi opterećenja** nanoseći **razmake sila u razmjeri** u kojoj su nanijete **apcise na crtežu uticajne linije**.*

*Postavljanjem tako nanijetih sila **nad pozitivnan**, odnosno, **negativan dio uticajne linije** u položaj koji očekujemo da bude mjerodavan, **odmjeravamo ordinate uticajne linije ispod sila** i na osnovu izraza **sračunavamo vrijednost uticaja**:*

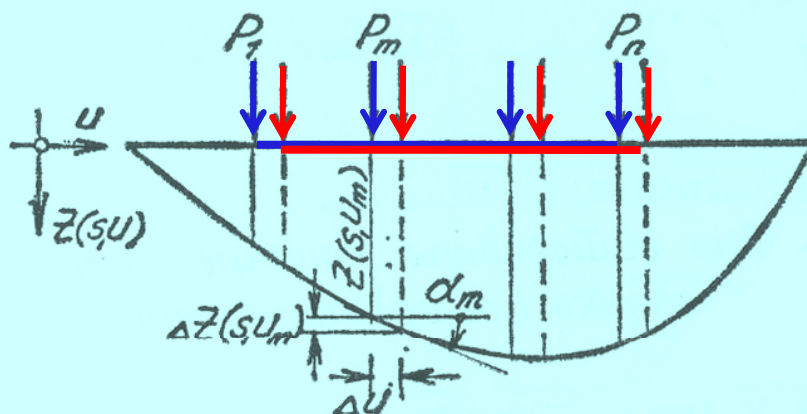
$$Z_s = \sum_{m=1}^n P_m Z_s(x_s, u_m)$$

Postupak ponovimo za izvjestan broj položaja sistema sila, poredimo rezultate i dobijamo mjerodavan položaj sila koji daje ekstremnu vrijednost uticaja.

Redovno je to položaj pri kome najveće sile dolaze nad najveće ordinate uticajne linije.

Ovaj **postupak je dug i neprecizan**, stoga ćemo ga skratiti **koristeći kriterijume koji moraju biti zadovoljeni pri opasnom položaju sistema sila**.

Ako je data uticajna linija i pokretan sistem sila kao na slici, za koji kažemo da je mjerodavan položaj:

$$Z_s = \sum_{m=1}^n P_m Z_s(x_s, u_m)$$

tada uticaj ima ekstremnu vrijednost ako **pri pomjeranju sistema sila ulijevo ili udesno za veličinu Δu prirast uticaja ΔZ_s mora da bude jednak nuli:**

$$\Delta Z_s = \sum_{m=1}^n P_m \Delta Z(x_s, u_m) = \Delta u \sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m = 0$$

Slijedi da **kada je sistem sila u mjerodavnom položaju mora biti ispunjen uslov:**

$$\sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m = 0$$

Navedena jednačina predstavlja analitički kriterijum koji moraju zadovoljiti sile da bi posmatrani položaj bio mjerodan.

Moguće je da postoji više položaja koji zadovoljavaju analitički kriterijum, tj da postoje više maksimuma i minimuma.

Ekstremnu vrijednost uticaja Z_s dobijamo upoređujući vrijednosti uticaja za sve položaje sistema sila koji zadovoljavaju kriterijum

$$\sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m = 0$$

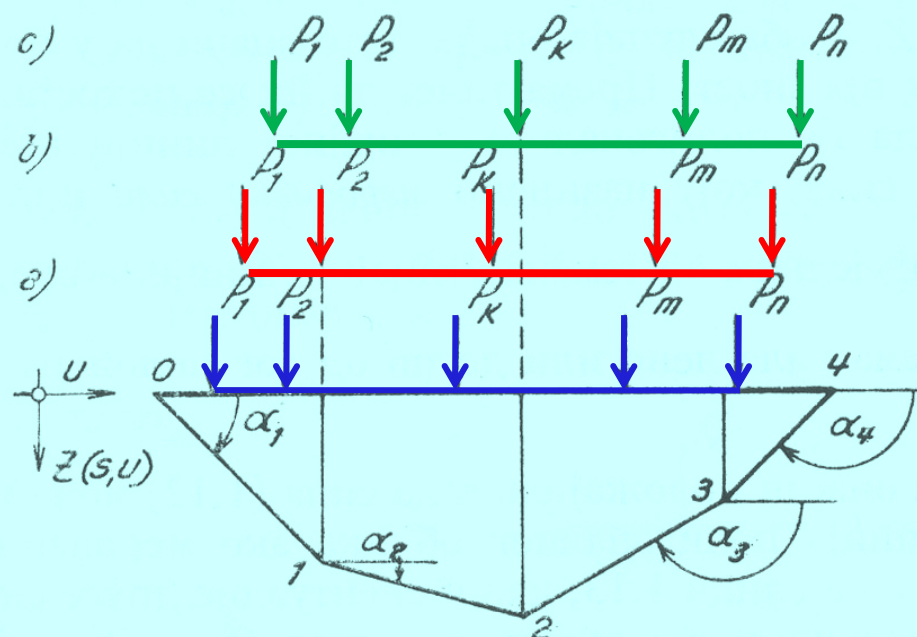
Ovaj kriterijum važi i kada je uticajna linija poligonalna linija.

Razlika je u tome što je izvod funkcije

$$\frac{\Delta Z}{\Delta u} = \sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m$$

kada je uticajna linija kriva linija, neprekidna funkcija, a kada je uticajna linija poligonalnog oblika, izvod funkcije se mijenja u skokovima.

Ako je dat **položaj a)** za dati **sistem pokretnih sila** $P_1, \dots, P_n$ na poligonalnoj uticajnoj liniji

zbir proizvoda je $\sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m > 0$

Pri pomjeranju sistema sila za Δu **prirast funkcije** ΔZ je:

$$\Delta Z = \Delta u \sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m$$

Kada se sistem sila pomjera u smjeru u kojem raste u , s lijeva na desno, $\Delta u > 0$ pa je i $\Delta Z > 0$, funkcija Z raste.

Kada se sistem sila pomjera u smjeru u kojem u opada, s desna na lijevo, $\Delta u < 0$ pa je i $\Delta Z < 0$, funkcija Z opada.

Zaključuje se da sistem sila treba pomjerati na desno da bi dobili ekstremnu vrijednost.

Pri ovom pomjeranju sistema sila vrijednost zbira se ne mijenja sve dok

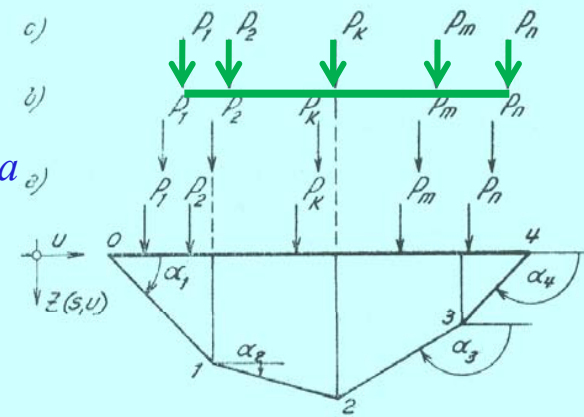
- ili neka nova sila ne naiđe na uticajnu liniju
- ili neka sila ne siđe sa uticajne linije
- ili neka od sila koja se nalazi nad uticajnom linijom prelaskom preko tjemena poligonalne uticajne linije ne pređe na dio čiji je ugao nagiba drugi

Nailaskom, odnosno, silaskom sila sa uticajne linije vrijednost zbira se mijenja ali ostaje pozitivna.

Prelaskom neke sile preko tjemena, sa jednog dijela uticajne linije na drugi dio, na primjer sile P_2 u položaj c), vrijednost se mijenja skokovito.

Pri tome se zbir smanjuje jer sila prelazi sa dijela uticajne linije sa algebarski većim tangensom ugla na dio sa manjim tangensom ugla.

Ako je vrijednost još uvijek pozitivna sistem sila treba i dalje pomjerati u desno dok još neka sila ne pređe prelo tjemena uticajne linije.

Ako je vrijednost još uvijek **pozitivna**, sistem sila treba i dalje pomjerati u desno dok još neka sila ne pređe preko tjemena uticajne linije.

Razumljivo da vrijednost ove sume koja se mijenja **neće biti jednaka nuli osim u izuzetnim slučajevima**, međutim, sigurno je da će **pri prelasku neke sile preko nekog od tjemena uticajne linije vrijednost sume promijeniti znak, postati negativna**.

Kada se ta **sila nalazi nad tim tjemenom uticaj Z_s ima ekstremnu vrijednost** jer:

$$\begin{aligned} \rightarrow \Delta u > 0 & \quad \sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m < 0 \\ \leftarrow \Delta u < 0 & \quad \sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m > 0 \end{aligned}$$

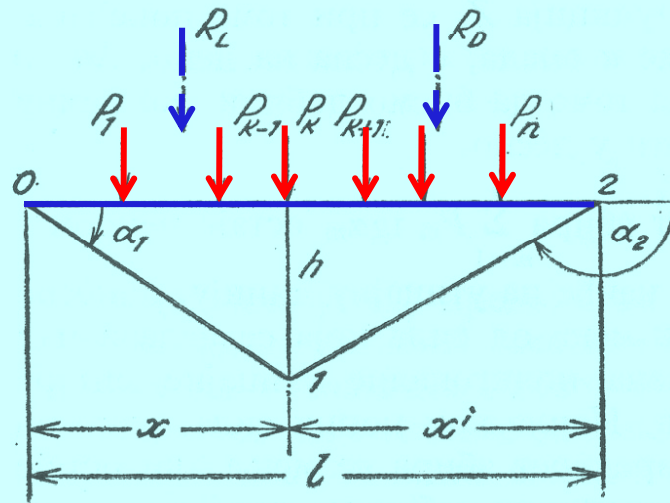
U oba slučaja prirast funkcije je **negativan**, što znači da u posmatranom položaju funkcija ima **ekstremnu vrijednost**.

Zaključuje se, da bi se **pokretan sistem sila našao u opasnom položaju jedna od sila**, koju nazivamo **mjerodavna sila ili kritična sila**, mora da se **nalazi nad jednim od tjemena uticajne linije**, a vrijednost $\sum_{m=1}^n P_m \operatorname{tg} \alpha_m$ **pri pomjeranju sistema sila lijevo ili desno od tog položaja mora imati različit znak**.

Opasnu ili mjerodavnu silu označićemo sa **P_k** .

Ovu silu razdvojićemo na dvije komponente **P_k^l i P_k^d** koje djeluju beskonačno blisko pored tjemena i imaju takve intenzitete da je uslov identički zadovoljen.

Kriterijum za opasan položaj sistema sila **možemo primijeniti na trougaonoj uticajnoj liniji.**

Sile P_m složimo u rezultante R_L i R_D tada je uslov: $R_L \operatorname{tg} \alpha_1 + R_D \operatorname{tg} \alpha_2 = 0$

Sa slike se vidi da je $\operatorname{tg} \alpha_1 = h/x$, i $\operatorname{tg} \alpha_2 = -h/x'$, to je:

$$R_L \frac{h}{x} - R_D \frac{h}{x'} = 0 \quad R_L \frac{h}{x} = R_D \frac{h}{x'}$$

Prosječno opterećenje lijevog dijela jednako je prosječnom opterećenju desnog dijela uticajne linije

$$R_L \frac{h}{x} = R_D \frac{h}{x'} = \frac{R_L + R_D}{x + x'} = \frac{R}{l}$$

Da bi pokretan sistem vezanih koncentrisanih sila **na trougaonoj uticajnoj liniji bio u opasnom položaju** potrebno je da **prosječna opterećenja lijevog i desnog dijela uticajne linije budu međusobom jednaka i jednaka sa ukupnim prosječnim opterećenjem.**

$$\frac{R}{l} > \left\{ \begin{array}{l} \frac{1}{x} \sum_{m=1}^{k-1} P_m \\ \frac{1}{x'} \sum_{m=k+1}^n P_m \end{array} \right\} \quad R = \sum_{m=1}^n P_m$$

4.5. Konstrukcija uticajnih linija za reakcije i sile u presjecima primjenom statičke metode

Uticajna linija za **reakciju oslonca ili reaktivni moment uklještenja je linearna funkcija položaja sile $P=1$ duž svake krute ploče po kojoj se sila kreće.**

Uticajna linija za statičke uticaje statički određenog nosača su prave linije duž svake krute ploče po kojoj se kreće jedinična sila.

